sing away; 2 absorption; 3 destruction; 4 destruction of the universe.

अप्रकारण n. Incidental or irrelevant matter.

भ्रमकाश I a. (f. शा) Not bright, dark, e. g. अप्रकाशा दिशः सर्वाः ; 2 wanting in brightness, (lit. and fig.) प्रका-श्रभामकाशभ लोकालोक इवाचलः R. 1. 68.

भाकृत I a. (f. ता) 1 Not pertaining to the topic under discussion, irrelevant, किमनेनाप्रकृतेन R. G.; 2 occasional or incidental. II n. The standard of comparison i.e. उपमान (in rhetoric).

अप्रगम a. (f. मा) Going too fast for others to follow, दिदपतिद्वयदमगमः परैः

अप्रवास्थ a. (f. स्था) Not bold, modest, bashful, e. g. धृष्ट: पार्थे वसति नियतं दूरतशाप्रगस्थ: अप्रज्ञ a. (f. जा) Perplexed. अप्रज्ञस् a. Without issue, childless, अतीतायमप्रजसि बान्ध-

बास्तदवागुय: Yaj. 11. 144. अप्रजासा f. A woman who has not borne a child.

अमितिघ a. (f. घा) 1 What cannot be warded off or hindered: 2 not angry.

अप्रतिष्ठं a. (f. ब्रा) Without an adversary, unrivalled, e.g. अमितदंद: सत्यवदि स्थितः विद्यः अमितिपस a. (f. क्रा) 1 Without an opponent, without a rival; 2 unlike.

अप्रतिपत्ति f. 1 Want of understanding; 2 confusion, perplexity, (अप्रतिपत्तिजे - डता स्यादेष्टानिष्टद केन श्रुति। भेः), अप्रतिपत्तिविद्ध लानि विद्याणि Kad.; 3 absence of ready wit. (इत्रस्याप्रतिपत्तिपत्तिभा Gaut.

अप्रतिबन्ध a. (f. न्धा) 1 Unobstructed, unimpeded; 2 sequired by birth without

any obstruction, as a दाय (in civil law).

अप्रतिबल a. (f. ला) Of unequalled power.

अमितिभ a. (f. भा) 1 Modest, bashful; 2 not of ready wit, dull.

अप्रतिभट α. (f. दा) Unrivalled.

अप्रतिम a.(f. मा) Unequalled, matchless.

अमित्रय a. (f. था) An unrivalled warrior, (having no मृतिरथ or a rival warrior), दौड्यान्तिममित्रथं तन्यं निवेत्रय Sak. 1v.

अमितरव a. (f. वा) Free from dispute, uncontested, वर्ष-श्राताधिकभोगः सन्ततोऽप्रतिरवः स्वन्धं गमयाते Mit.

अप्रतिरूप a. (f. पा) 1 Unequalled in form; 2 incomparable.

अप्रतिवीर्थ (f. र्या) Of incomparable valour.

अप्रतिशासन a. (f. ना) Having no rival in sovereignty, subject to one rule, R. viii. 27.

अप्रतिष्ठान n. Want of solidity or firmness, (lit. and fig.) तकाप्रतिष्ठानादप्यन्यथानुमेयम् S. Bh. II

भमतिहत a. (f. ता) 1 Unimpaired, unaffected, ता बुद्धिरमतिहता Bhartr. 11. 40; 2 unobstructed, unimpeded, जुम्भतामशीतहतमसरमार्थस्य की भत्र्योति: Ve. 1. Comp.—चित्त a. of unimpaired intellect. —नेब. with unimpaired eyes.
—प्रसर a. having an unimpaired course. (See above 2),
—शक्ति a. of irresistible power or weapon, गृह इवामतिहत्त्राक्ति: Kad.

अमतीत a. 1 Not understood, not clearly intelligible (as a a word); (This is regarded as a defect of a word in rhe-

toric. A word is defined asbeing अपनीत if it is used in a sense which it may have only in a certain class of works. K. Pr. v11.); 2 not pleased or satisfied.

अप्रता / A girl not yet given

in marriage.

अप्रस्यक्ष (🏸 क्षा) 🛾 🏋 ot visi• ble, imperceptible; 2 absent. अप्रस्वय I a. (f. वा) 1 having no confidence, distrusting, बलवदपि शिक्षितानामात्मस्य-प्रत्ययं चेत: Sak. 1; 2 having knowledge; 3 ing no affix (in gram.) II m. 1 Distrust, want of confidence, e.g. कपटशतमयाँ क्षेत्रमप्रत्ययानाम् (scil. स्नीरूपम्) Silhana. 'a woman's figure is a field...for all kinds of distrust'; 2 the not being understood, the not resulting clearly: 3 a non-affix (in gram.) ,अर्थवद्यातुर प्रत्ययः पाति-पादेकम् Pan.

अमद्क्षिणम् ind. From the left to the right.

अपधान a. (f. ना) Not principal, secondary, subordinate, (op. to गोण). आना तानदमधाने Hit. (In most instances the word occurs as a neuter, either as an attribute to a noun or absolutly or as a part of a compound in the sense of 'any thing secondary').

अप्रभुष्य a. (f. च्या) Invincible, unconquerable, यहाश्रीष भीष्ममत्यन्तजूर इतं पार्थेनाहवेष्वप्र-धृद्यम Bh.

आम्भु a. 1 Incompetent, unable, (with the loc. e. g. आक्षेणेऽप्रभु: 'unable to draw up'); 2 not powerful.

अप्रमत्त a. (f. ता) Assiduous, attentive, vigilant.

अप्रमद «. (f. दा) Joyless, sad, Bt. x. 9.